

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 28.01.1998

KOM(1998) 25 endelig udg.

98/0018 (ACC)

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 3295/94 af 22. december 1994
om kontrol ved grænserne af samhandelen med varer, der kan være
varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

om ændring af forordning (EF) nr. 3295/94
om foranstaltninger med henblik på at forbyde
overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel
og henførsel under en suspensionsprocedure af
varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

(forelagt af Kommissionen)

RESUMÉ

Rådet udstedte den 22. december 1994 forordning (EF) nr. 3295/94 om den rolle, som toldvæsenet skal spille i bekæmpelsen af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer. Denne tekst skal ses som gennemførelsesbestemmelser til aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, som udgør en del af resultaterne af Uruguay-runden og er en af de vigtigste internationale traktater på området.

Forordningens funktionsmåde

Forordningens hovedformål er at sætte toldvæsenet i stand til at suspendere en toldoperation, når de berørte varer mistænkes for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede udgaver af varer, der er beskyttet af en intellektuelle ejendomsret (varemærke, mønster eller model, ophavsret eller beslægtede rettigheder), og med hensyn til hvilke rettighedsindehaveren allerede har anmodet om toldmæssig beskyttelse.

Under suspensionsperioden kan rettighedsindehaveren indbringe sagen for de kompetente nationale myndigheder (generelt en dommer), som tager sig af sagens videre behandling. Medmindre sagen indbringes for en dommer, frigives de pågældende varer.

Den ordning, der er indført med forordningen, har i praksis givet gode resultater. Toldvæsenet har på to år (juli 1995 - juni 1997) foretaget 4 133 indgreb, medens der som led i den tidligere gældende forordning (fra 1. januar 1988 til 30. juni 1995, dvs. syv og et halvt år) blev foretaget under 2 000 indgreb.

Indgrebene vedrørte alt efter tilfældet handelstransaktioner, postforsendelser eller rejsende, og var af største betydning i forbindelse med handelstransaktioner, hvad angår mængden af pågrebne varemærkeforfalskede varer. Der var hovedsagelig tale om varemærkeforfalskning, men også i stigende grad varer, der krænkede ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder samt mønstre eller modeller. Kontrollen skete i første række i forbindelse med indførsel (overgang til fri omsætning). Men også udførsels-, genudførsels- og forsendelsestransaktioner har i stigende grad været genstand for kontrol, således at også resultaterne på dette område er meget opmuntrende.

Kommissionens forslag til forbedringer

Med de foreliggende gode resultater agter Kommissionen nu at udvide forordningens anvendelsesområde og tilpasses den til udviklingen i EF-forskrifterne vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder. Disse forbedringer, som Kommissionen overvejer, er allerede blevet vel modtaget af de vigtigste berørte erhvervsorganisationer på et møde i Bruxelles den 23. juli 1997.

Kommissionen ønsker at foretage ændringer på følgende punkter:

- * udvidelse af forordningens anvendelsesområde med en ny intellektuel ejendomsrettighed, nemlig visse opfindelsespatenter
- * udvidelse af toldvæsenets mulighed for indgreb i frizoner og frilagre og over for alle mistænkelige varer, der befinder sig under toldopsyn

- * tilpasning (forenkling) af forordningen til fænomenet med EF-varemærket (der har været gældende siden 1. april 1996) med indførelse af en procedure med en enhedsanmodning om "toldmæssig beskyttelse" af indehaverne af sådanne varemærker, der skal gælde i flere medlemsstater.

INDHOLD

1. **Indholdet af forordning (EF) nr. 3295/94**
2. **Iværksættelse af forordning (EF) nr. 3295/94**
3. **Resultater af ordningens funktion, opgjort i tal**
4. **Varebevægelser, der er pågrebet i forbindelse med forordning (EF) nr. 3295/94**
5. **Økonomiske og sociale konsekvenser af varemærkeforfalskning**
6. **Kommissionens forslag til ændringer og tilpasninger**
  - a) *Udvidelse af forordningens anvendelsesområde med patenter på opfindelser*
  - b) *Udvidelse af anvendelsesområdet for forordningen til samtlige toldmæssige situationer*
  - c) *Tilpasning af forordningen til fænomenet med EF-mærket*
7. **De berørte erhvervsorganisationers ønsker**
  - a) *Indførsel af varer uden erhvervsmæssig karakter i rejsendes personlige bagage*
  - b) *Udelukkelse af parallelimport fra forordningens anvendelsesområde*
  - c) *Afgifter og sikkerhed*
  - d) *Udgifter ved tilintetgørelse af varer, om hvilke det er fastslået, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede*
  - e) *Adgang til prøver*
  - f) *Sanktioner*
8. **Konklusion**

Rådets forordning (EF) nr. 3295/94 af 22. december 1994¹ om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel og henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer har været i kraft siden den 1. juli 1995.

Kommissionen skal efter forordningens artikel 15 regelmæssigt aflægge beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan ordningen fungerer, navnlig om de økonomiske og sociale konsekvenser ved varemærkeforfalskning, og senest to år efter forordningens ikrafttræden foreslå eventuelt nødvendige ændringer og tilføjelser. Formålet med denne meddelelse er at forelægge den af Kommissionen udarbejdede beretning.

I beretningen gøres der status over forordningens to første anvendelsesår og opstilles en liste over foranstaltninger, som vil kunne bidrage til at styrke den rolle, som forordningen spiller i bekæmpelsen af varemærkeforfalskning og piratkopiering på den ene side og på den anden side til at forenkle de nødvendige administrative tiltag til gennemførelsen af forordningen for indehaverne af visse intellektuelle ejendomsrettigheder.

---

¹ EFT L 341 af 30.12.1994, s. 8 ff.

1. Indholdet af forordning (EF) nr. 3295/94

- 1.1. Rådets forordning (EF) nr. 3295/94 af 22. december 1994 om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel og henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer er et middel til beskyttelse ved Fællesskabets ydre grænse, men kun i samhandelen med tredjelande. Den supplerer de forskellige ordninger for forsvar af intellektuelle ejendomsrettigheder på nationalt plan.
- 1.2. Den ophæver og træder i stedet for Rådets forordning (EØF) nr. 3842/86² af 1. december 1986 om foranstaltninger med henblik på forbud mod varemærkeforfalskede varers overgang til fri omsætning med sigte på at:
  - * udvide den toldmæssige beskyttelse til nye intellektuelle ejendomsrettigheder og nye toldprocedurer
  - * forbedre nyttevirkningen af den ordning for toldmæssig beskyttelse, der er indført ved denne forordning
  - * at tage hensyn til slutakten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen fra Marrakesh af 15. april 1994, blandt hvis bilag³ findes aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, der udgør en af de vigtigste internationale traktater om intellektuelle ejendomsrettigheder. I denne aftales tredje del med titlen "Håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder" behandler et afsnit en række særlige anbefalinger med hensyn til foranstaltninger ved grænsen (artikel 51-60 i aftalen), som forordning (EF) nr. 3295/94 er afpasset efter.
- 1.3. Forordningen giver indehaveren af visse intellektuelle ejendomsrettigheder (varemærker, ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder, mønstre og modeller) eller personer, der er beføjede til at benytte disse rettigheder samt disse repræsentanter mulighed for efter forudgående anmodning at få toldvæsenet til i en given periode (normalt 10 dage) at tage varer i bevaring eller suspendere frigivelsen af varer, med hensyn til hvilke der består mistanke om, at der drejer sig om varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer, , således at ansøgeren kan indbringe sagen for den kompetente myndighed (normalt retsmyndighederne), der tager stilling til spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en krænkelse af de pågældende intellektuelle ejendomsrettigheder. I Tyskland, hvor toldmyndighederne selv er kompetente til at tage stilling til realiteten, er det ikke nødvendigt at indbringe sagen for retsmyndighederne, medmindre importøren indgiver en klage over bevaringen af varerne.
- 1.4. Toldmyndighederne kan også gribe ind på eget initiativ, dvs. uden en forudgående anmodning, når de har mistanke om, at varerne er varemærkeforfalskede eller piratkopierede. I dette tilfælde er perioden for suspensionen af frigivelsen eller bevaringen kortere (3 dage), inden for hvilken frist indehaveren af den pågældende intellektuelle ejendomsret mulighed for at indgive en anmodning om toldmæssig beskyttelse.

² EFT L 357 af 18.12.1986, s. 1.

³ Bilag 1 C; EFT L 336 af 23.12.1994, s. 213.

1.5. Forordningen er opbygget således:

- Kapitel I definerer anvendelsesområdet og giver de nødvendige definitioner til forordningens funktion.
- Kapitel II forbyder udtrykkeligt overgang til fri omsætning (dvs. indførsel), udførsel, genudførsel og henførsel under en suspensionsprocedure af varer, om hvilke det efter et indgreb fra toldvæsenets side i henhold til forordningen er fastslået, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede.
- Kapitel III behandler, hvorledes ordningen igangsættes, enten som led i en forudgående anmodning fra rettighedsindehaverens side eller på toldvæsenets eget initiativ.
- Kapitel IV fastsætter vilkårene for indgriben fra toldmyndighederne og de myndigheder, der er kompetente til at træffe afgørelse vedrørende sagens realitet.
- Kapitel V angiver, hvad der skal ske med varer, om hvilke det er fastslået, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede.
- Endelig behandles i kapitel VI (afsluttende bestemmelser) bl.a. spørgsmålet om ansvar; desuden udelukkes varer uden erhvervsmæssig karakter fra forordningens anvendelsesområde, som medføres i rejsendes personlige bagage inden for de fastsatte grænser for indrømmelse af toldfrihed (175 ECU), og medlemsstaterne pålægges at anvende sanktioner i tilfælde af overtrædelse. Desuden skal medlemsstaterne meddele Kommissionen alle nyttige oplysninger vedrørende forordningens anvendelse, og Kommissionen opfordres til senest to år efter forordningens iværksættelse at aflægge beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om forordningens funktion og om de eventuelle ændringer eller suppleringer, der bør foretages. Dette er formålet med denne beretning.

2. Iværksættelse af forordning (EF) nr. 3295/94

- 2.1. Kommissionen har ved forordning (EF) nr. 1367/95 af 16. juni 1995⁴ vedtaget gennemførelsesbestemmelser til forordningen.
- 2.2. Forordningen er ganske vist direkte gældende, men der krævedes dog en række nationale foranstaltninger, navnlig med hensyn til udpegelse af en myndighed med kompetence til at modtage anmodninger om beskyttelse af indehaverne af rettigheder eller til at træffe sanktioner. Medlemsstaterne havde hertil en frist på seks måneder mellem forordningens offentliggørelse og dens ikrafttræden.
- 2.3. Forordningens bestemmelser henvender sig direkte til de nationale toldmyndigheder, navnlig fordi de er de eneste, der kan være kompetente myndigheder til at modtage anmodninger om indgreb efter forordningen, men det skal bemærkes, at dette i praksis ikke har været til hinder for en samarbejde med andre nationale administrative tjenestegrene.

---

⁴ EFT L 133 af 17.6.1995, s. 2.

- 2.4. Den 1. juli 1995 havde de fleste medlemsstater vedtaget de nødvendige nationale foranstaltninger til de nye forskrifters anvendelse. I Belgien blev der straks fra begyndelsen udpeget en national myndighed til at modtage anmodninger om beskyttelse af rettighedsindehavere, men først den 14. december 1996 trådte den Arrêté royal for vedtagelse af de nødvendige foranstaltninger til forordningens anvendelse i kraft. Selv om denne forsinkelse har været til en vis gene for rettighedsindehaverne, skal det dog nævnes, at de belgiske myndigheder i denne periode alligevel har foretaget kontrol og opnået ikke ubetydelige resultater.
- 2.5. Endnu i dag består der forskellige vanskeligheder med forordningens gennemførelse i visse medlemsstater.

Hvad angår forpligtelsen til træffe effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner, lader det til, at der ikke findes sådanne for mønstre og modeller i Belgien (hvor lovgivning er under forberedelse) og i Grækenland.

Forordningen forbyder desuden ikke, at flere myndigheder i en medlemsstat kan være kompetente til at modtage anmodninger om beskyttelse. Dog skal en enkelt anmodning gælde for hele det nationale territorium. Det er ikke tilfælde i Grækenland i øjeblikket. Her er der udpeget ti kompetente myndigheder, hver med regional kompetence. For at opnå beskyttelse på hele det græske område skal rettighedsindehaveren således indgive ti anmodninger om toldmæssig beskyttelse, hvilket ikke er i overensstemmelse med forordningens bestemmelser.

3. Resultater af ordningens funktion, opgjort i tal

- 3.1. Den ordning, som Rådet har indført, omfatter bestemmelser, der gør det muligt at følge ordningens anvendelse i praksis i medlemsstaterne.
- 3.2. Af de oplysninger, der er modtaget indtil juni 1997, og som vedrører perioden 1. juli 1995-30. juni 1997 (dvs. to år) fremgår det, at medlemsstaterne har foretaget 4 133 indgreb (suspension af frigivelse eller bevaring af varer).
- 3.3. Dette tal viser, at ordningen virker og endog fungerer godt. Sammenlignet med ovennævnte forordning (EØF) nr. 3842/86 er antallet af indgreb siden ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 3295/94 meget større på to år end i de syv og et halvt år, hvor den foregående forordning gjaldt (i alt 1 842 indgreb).
- 3.4. Fordelingen af de 4 133 indgreb på basis af den nye forordning mellem medlemsstaterne er som følger:

Tilfælde meddelt af Tyskland	1844
Tilfælde meddelt af Frankrig	527
Tilfælde meddelt af Det Forenede Kongerige	487
Tilfælde meddelt af Spanien	459

Tilfælde meddelt af Nederlandene	390
Tilfælde meddelt af Danmark	139
Tilfælde meddelt af Belgien	127
Tilfælde meddelt af Italien	71
Tilfælde meddelt af Finland	63
Tilfælde meddelt af Luxembourg	18
Tilfælde meddelt af Sverige	5
Tilfælde meddelt af Irland	3

- 3.5. Kommissionen har ikke modtaget statistiske oplysninger fra de øvrige medlemsstater. Østrig har oplyst, at myndighederne for nærværende kun havde modtaget tre anmodninger, og at der ikke var foretaget noget indgreb i tiden indtil den 30. juni 1997. Portugal har forklaret, at der ikke er foretaget noget indgreb, fordi der kun var modtaget en enkelt anmodning. Kommissionen har til gengæld ikke kunnet få oplysninger fra Grækenland, hvor der tilsyneladende ikke er foretaget noget indgreb i den pågældende periode. Under alle omstændigheder synes den ordning, der gælder i Grækenland, som beskrevet i punkt 2.5 ovenfor, at have haft til virkning at afskrække rettighedsindehaverne.
- 3.6. I bilag 2 findes der en mere detaljeret undersøgelse af meddelelserne fra medlemsstaterne.

4. Varebevægelser, der er pågrebet i forbindelse med forordning (EF) nr. 3295/94

- 4.1. Som det fremgår af statistikkerne fra medlemsstaterne fungerer ordningen godt, og resultaterne er meget opmuntrende for ikke at sige meget tilfredsstillende. Evalueringen af disse statistikker med hensyn til de pågrebne varebevægelser er ret så interessant.
- 4.2. Det skal dog nævnes, at det toldinstrument, som forordningen udgør, på det indre marked kun giver mulighed for at pågribe varebevægelser fra tredjelande. Det giver på grund af sin art i intet tilfælde mulighed for at pågribe varemærkeforfalskede og piratkopierede varer, der er fremstillet inden for Fællesskabet, eller som forsendes mellem Fællesskabets medlemsstater. Der findes imidlertid i visse medlemsstater ligende bestemmelser i national ret (kontrol foretaget af toldvæsenet).

Desuden følger Kommissionen fortsat spørgsmålene vedrørende bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering inden for Fællesskabet med opmærksomhed. Bekæmpelse heraf er af afgørende betydning for, at varemærkeforfalskning og piratkopiering kan bringes til ophør eller i det mindste reduceres mærkbart.

- 4.3. Fordelingen på erhvervmæssige forsendelser/varer, der medføres af rejsende/postforsendelser fremgår ikke altid af medlemsstaternes statistikker. Men den er meget interessant, når den foreligger. Af de 657 indgreb i Tyskland

f.eks. i første halvår 1997 vedrørte 347 rejsende (52%) og kun 12 postforsendelser. I Frankrig vedrørte 265 af de 527 indgreb, som Kommissionen har fået meddelelse om, rejsende (50%) og 22 postforsendelser. I Spanien vedrørte 243 af de 459 indgreb rejsende (53%) og 2 postforsendelser. Endelig i Nederlandene vedrørte 161 af de 390 indgreb rejsende (41%) og 129 postforsendelser. Dog skal det i henseende til de pågrebne mængder bemærkes, at kontrollen af rejsende i de fleste tilfælde vedrørte et antal artikler på under 10. I effektivitetshenseende er det klart kontrollen af erhvervsmæssige transaktioner, der giver de bedste resultater, idet der ved et enkelt indgreb kan være tale om flere tusinde forskellige artikler (se "Fremtrædende sager" i bilag 2). Kontrollen af postforsendelser kan i visse tilfælde give anledning til meget interessante resultater. Som led i et indgreb fra de nederlandske toldmyndigheders side i Nederlandene blev der pågrebet over 3 000 piratkopierede CD'er fra Bosnien-Hercegovina.

- 4.4. Der er i hovedsagen tale om forbrugsgoder (særlig beklædning og ure). Artikler af prestige-mærker er fortsat hyppigt udsat for varemærkeforfalskning, både inden for beklædning, ure og lædervarer⁵, men varer forsynet med et mærke, der er "på mode", navnlig på sportsområdet (sportsbeklædning, sportsfodtøj, kasketter med store fodbold- eller basketballholds mærker, de mest forskelligartede genstande forsynet med mærker specialiseret i sportsartikler) og børneartikler (beklædning og legetøj med mærker specielt rettet mod børn) og på edb-området og med hensyn til videospil (mikroprocessorer, CD-Rom'er, konsoller og dertil hørende spil) er i stigende grad genstand for varemærkeforfalskning. Der er i hovedsagen tale om europæiske mærker og, hvad angår sportsartikler, børneartikler og edb, amerikanske.
- 4.5. Foruden reservedele til automobiler og legetøj er der foretaget kontrol af de mest forskelligartede varer, navnlig briller, kuglepenne, havenisser, havestole, spillekort, småkager, afbrydere og gryder.
- 4.6. Forordning (EF) nr. 3295/96 omfatter også varemærkeforfalskede "dele", dvs. bomærker (logoer, etiketter, selvklæbende mærkater, brochurer, brugervejledninger, garantibeviser) og emballage (også tom), således at der kan angribes en anden form for bedrageri i forbindelse med varemærkeforfalskning, som på den ene side består i indførsel i Fællesskabet i flere forsendelser af artikler uden mærke og på den anden side indførsel i rejsendes bagage af bomærker, f.eks. etiketter og knapper, hvorefter samlingen foregår i Fællesskabet. Der er beslaglagt store mængder etiketter, knapper og nitter, navnlig i Det Forenede Kongerige (se "Fremtrædende sager" i bilag 2), og det viser, hvor væsentligt fænomenet er, og at toldvæsenet bør være særlig opmærksomt på disse bomærker.
- 4.7. Statistikkerne fra medlemsstaterne viser endvidere, at forordningen anvendes til at pågribe varerne hovedsagelig på tidspunktet for deres overgang til fri omsætning (70% af indgrebene), medens indgreb på andre stadier i toldproceduren er mindre hyppige, men de forekommer. Desuden viser indgreb i Finland i forbindelse med udførsel/genudførsel, at det også er vigtigt at kunne gribe ind på andre tidspunkter end ved overgang til fri omsætning. Ved 10 ind-

---

⁵ Det skal i denne forbindelse nævnes, at parfume og toiletvand meget sjældent er genstand for indgreb.

greb kunne det finske toldvæsen således beslaglægge 130 576 par sko, 104 316 skjorter, 32 400 videospil, 15 487 par jeans og 13 650 frakker, som alle var varemærkeforfalskede varer bestemt for Rusland.

- 4.8. I almindelighed har toldindgrebene været rettet mod varemærkeforfalskede varer (over 90% af indgrebene). Dette forhold er ikke overraskende i sig selv, eftersom toldvæsenet i forbindelse med ovennævnte forordning (EØF) nr. 3842/86 allerede havde visse erfaringer med denne type varer, og eftersom de er relativt lettere at opdage end i forbindelse med andre typer intellektuelle ejendomsret.
- 4.9. Dog er resultaterne opmuntrende, hvad angår piratkopierede varer. Der forekommer flere og flere indgreb. Nu vedrører et indgreb ud af ti en vare, der er beskyttet ved en ophavsret. Der er således al mulig grund til at forvente en vedvarende forbedring, til trods for, at det i praksis er meget vanskeligere at påvise en vare, der krænker en ophavsret eller beslægtet rettighed under et indgreb fra toldvæsenets side end en krænkelse af et varemærke, da en sådan krænkelse er mere visuel.
- 4.10. Hvad angår mønstre og modeller er resultaterne mere beskedne, men de foreligger (5,8% af indgrebene). Foruden den omstændighed, at der er tale om et nyt område for toldvæsenet, skal det også siges, at en og samme vare, der pågribes af toldvæsenet, i de fleste tilfælde udgør en varemærkeforfalskning og en piratkopiering af et mønster eller en model. Men i denne situation foretrækker toldvæsenet oftest i deres indgreb at lægge vægt på varemærkeforfalskning, som er lettere at opdage.

5. Økonomiske og sociale konsekvenser af varemærkeforfalskning

- 5.1. Forordning (EF) nr. 3295/94 giver kun mulighed for at angribe visse handelsstrømme (indførsel fra og udførsel til tredjelande), og den er derfor under ingen omstændigheder egnet til at måle de økonomiske og sociale konsekvenser af varemærkeforfalskning i Fællesskabet.
- 5.2. Det er ikke let at anslå, hvor omfattende fænomenet med varemærkeforfalskning og piratkopiering er. Flere erhvervsorganisationer på nationalt, europæisk eller internationalt plan foretager med ret regelmæssige mellemrum vurderinger af varemærkeforfalskning og piratkopiering. Disse giver en bedre idé om fænomenet omend kun et overblik over problemet.

Varemærkeforfalskning og piratkopiering har ubestrideligt en negativ indflydelse på beskæftigelsen, på opkrævning af direkte og indirekte skatter, på produktkvaliteten til skade for forbrugerne. Dog er det i dag ikke praktisk muligt at omsætte disse aspekter præcist i tal.

6. Kommissionens forslag til ændringer og tilpasninger

- 6.1. Når man ser bort fra visse gennemførelsesproblemer i nogle medlemsstater (se punkt 2), har Kommissionen ikke påvist særlige vanskeligheder med anvendelsen af forordning (EF) nr. 3295/94. Samtlige strukturbetingede problemer med den foregående forordning (EØF) nr. 3842/86 er blevet løst med forordning (EF) nr. 3295/94, og ordningen er nu operativ, og den hæmmes ikke af

noget strukturbetinget teknisk problem eller en afvigende fortolkning af dens bestemmelser.

- 6.2. Kommissionen foreslår derfor, at man går endnu videre, dels ved at udvide ordningen med en ny intellektuelle ejendomsrettighed og nye toldmæssige situationer, som varer kunne komme til at befinde sig i, dels ved at tilpasse forordningen til fænomenet med EF-varemærket.

a) **Udvidelse af forordningens anvendelsesområde med patenter på opfindelser**

- 6.3. Patenter på opfindelser er et væsentligt element i den intellektuelle ejendomsret og indtager en central plads i det sæt af midler, der står til rådighed til at beskytte innovation. De muliggør en valorisering af idéer og menneskelig kreativitet. Takket være patenter er opfindere beskyttet mod enhver konkurrence, der ubehørigt søger at profitere af deres opfindelser. De giver således en virkelig juridisk sikkerhed for rentabilitet af foretagne investeringer på området forskning og udvikling. Beskyttelse af patenter er derfor af grundlæggende betydning i Fællesskabet, idet beskyttelse af innovation hjælper til at udvikle europæiske produkter i konkurrencen på verdensplan og dermed til at sikre den europæiske økonomi en afgørende plads i verdensøkonomien.
- 6.4. Under forarbejdet til forordning (EF) nr. 3295/94 blev spørgsmålet om at medtage patenter i anvendelsesområdet allerede bragt op. Men på det tidspunkt blev det besluttet at udskyde spørgsmålet til senere og at undersøge det på ny i lyset af resultaterne med hensyn til ophavsret og rettigheder til mønstre og modeller.
- 6.5. I dag synes det i lyset af de statistiske oplysninger fra medlemsstaterne hensigtsmæssigt at vove forsøget. Ganske vist vil det blive meget vanskeligt for toldvæsenet at opdage varer, der krænker patenter, da en sådan krænkelse ikke er virkelig "visuel", eller kan kræve, at toldvæsenet skal foretage en undersøgelse af kompliceret videnskabelig dokumentation. Sådanne vanskeligheder bør dog ikke være til hinder for forsøget, så meget mere som det svarer overens med hyppige ønsker fra de berørte erhvervssammenslutninger. Bestemmelserne i ovennævnte aftale om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder forpligter ikke de kontraherende parter til at træffe "de foranstaltninger ved grænsen", der er omhandlet i artikel 51-61 i aftalen, i forbindelse med varer, der krænker patenter, men de åbner dog mulighed herfor.

Det forekommer imidlertid hensigtsmæssigt at begrænse forordningens anvendelsesområde til varepatenter og ikke procespatenter. Sidstnævnte egner sig dårligt til indgreb ved grænserne. Intet er dog til hinder for, at en procespatentindehaver indbringer sagen for domstolene, hvis han skønner, at hans procespatent er blevet benyttet ubehørigt, og dermed opnår omvendt bevisførelse.

Derimod forekommer det hensigtsmæssigt at medtage supplerende certifikater for beskyttelse af lægemidler og plantebeskyttelsesmidler (CCP). I dette tilfælde er toldvæsenets indgreb - og den type oplysninger, som patentindehaveren skal levere - mere eller mindre de samme som i forbindelse med et varepatent. Desuden drejer det sig i tilfældet med CCP om produkter, hvis

varemærkeforfalskning bringer væsentlige interesser i fare, såsom menneskers og dyrs sundhed.

b) Udvidelse af anvendelsesområdet for forordningen til samtlige toldmæssige situationer

- 6.6. Kommissionen tilslutter sig de ønsker, der er fremkommet fra såvel medlemsstaternes side, navnlig Belgien og Frankrig, som visse erhvervsorganisationer side, og den mener, at der bør tages højde for alle toldmæssige situationer, som varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer vil kunne befinde sig i. Indgrebene bliver således ikke længere alene begrænset til overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel og henførsel under en toldsuspensionsprocedure.
- 6.7. Konkret kan der blive tale om følgende særlige situationer: varer i frizone eller på frilager og varer under toldopsyn, herunder varer på midlertidigt oplag, dvs. varer, der er indført på Fællesskabets toldområde, men som, indtil de er givet en toldmæssig bestemmelse (overgang til fri omsætning, udførsel...), er anbragt på områder og lagre for midlertidig oplagring⁶.
- 6.8. Selv om forordningen, som den foreligger i dag, giver mulighed for at pågribe disse varer på det tidspunkt, hvor de fraføres nævnte toldmæssige situationer, er det dog nødvendigt også at kunne gribe ind på det tidspunkt, hvor de henføres under proceduren og under deres ophold dér. Det sker ofte, at toldvæsenet dér finder varer, der kan være varemærkeforfalskede eller piratkopierede, men de skal da vente på, at varerne fraføres frizonen eller frilageret eller ophører med at have status som varer på midlertidigt oplag (dvs. at de gives en toldmæssig bestemmelse). Men i praksis kan det ganske vel ske, at varerne forsvinder under svigagtige omstændigheder inden for denne frist, særlig hvis bedrageren har grund til at antage, at toldvæsenet har sin tvivl med hensyn til varerne.

c) Tilpasning af forordningen til fænomenet med EF-mærket

- 6.9. Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærket⁷ fastsætter bestemmelser om indførelse af en EF-varemærkeordning, som giver virksomheder ret til efter en enhedsprocedure at erhverve EF-varemærker, som er genstand for en enkelt beskyttelse, og som har virkninger på hele Fællesskabets område. EF-varemærket har været i brug siden april 1996.
- 6.10. EF-varemærket er således reguleret af en enkelt EF-forordning, der gælder direkte i alle medlemsstaterne. Det er et enhedsinstrument, der giver en ensartet beskyttelse i hele Fællesskabet. Det træder dog ikke i stedet for medlemsstaternes varemærkeret.
- 6.11. For at give EF-varemærket sin fulde dimension agter Kommissionen inden for rammerne af forordning (EF) nr. 3285/94 på det administrative plan at lette beskyttelsen af EF-varemærket ved at skabe mulighed for, at der indgives en enkelt anmodning om toldmæssig beskyttelse i stedet for 15, som det i øjeblik-

⁶ Varerne kan oplægges på et midlertidigt oplag i 45 dage efter deres ankomst ad søvejen og i 20 dage i de andre tilfælde.

⁷ EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1.

ket er nødvendigt, når ansøgeren ønsker at dække sig ind på hele Fællesskabets område.

- 6.12. Indehaveren af et EF-varemærke, (for hvem det fortsat står frit for at anvende det gældende system og indgive flere anmodninger), vil kunne indgive sin anmodning om indgreb i en enkelt medlemsstat (efter eget valg) med oplysning om, i hvilke andre medlemsstater der også ønskes indgreb.
- 6.13. Medlemsstatens kompetente myndighed, som modtager anmodningen, behandler denne. Antagelsen (eller afvisningen) gælder da for alle de medlemsstater, hvor der ønskes et indgreb, idet den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor anmodningen er indgivet, fremsender den til de kompetente myndigheder, der er nævnt i afgørelsen om antagelse.
- 6.14. Dog forbliver i mangel af en fælles EF-toldadministration betaling af eventuelle afgifter samt sikkerhedsstillelse i hver af de berørte medlemsstater et nationalt anliggende.
- 6.15. Det vil desuden blive nødvendigt at fastsætte en periode for den fælles beskyttelse af EF-varemærker og at udforme standardformularer til anmodningerne om beskyttelse af EF-varemærker og deres behandling i medlemsstaterne.
- 6.16. Systemet har den fordel, at det let kan integreres i det nugældende, eftersom det ikke er nødvendigt at oprette et centralt organ eller at indføre en ordning med en enkelt sikkerhed, hvilket ville give anledning til uovervindelige praktiske og juridiske problemer. Det vil også blive et eksempel og et forbillede, når der en gang er skabt et EF-mønster eller en EF-model⁸.

7. De berørte erhvervsorganisationers ønsker

- 7.1. Kommissionens tjenestegrene har ved forskellige lejligheder mødt bestemte erhvervsorganisationer på området intellektuelle ejendomsrettigheder og bestemte indehavere af sådanne rettigheder og med dem drøftet forordningens anvendelse og funktionsmåde. Desuden har medlemsstaternes delegationer i Toldkodeksudvalget, Gruppen vedrørende Varemærkeforfalskning, bragt bemærkninger fra disse erhvervskredse op.
- 7.2. Den 23. juli 1997 foretog Kommissionen med henblik på denne beretning høring af de vigtigste berørte erhvervsorganisationer for at høre deres meninger og ønsker.
- 7.3. På dette møde præsenterede Kommissionens repræsentanter de tre aspekter, der er nævnt i punkt 6 ovenfor, og med hensyn til hvilke forordningen ville kunne ændres. Disse forslag blev vel modtaget (undtagen af en erhvervsorganisation, der var til stede under høringen, hvad angår udvidelsen af forordningens anvendelsesområde til patenter), da de svarede overens med de ønsker, som de allerede var fremkommet med, eller overvejede.
- 7.4. Der blev tillige drøftet andre aspekter, til hvilke Kommissionen har følgende holdning.

---

⁸ EFT C 29 af 31.1.1994, s. 20.

a) **Indførsel af varer uden erhvervmæssig karakter i rejsendes personlige bagage**

- 7.5. De berørte erhvervskredse har længe ønsket, at denne undtagelsesklausul i artikel 10 i forordning (EF) nr. 3295/94 blev afskaffet. Ved denne bestemmelse udelukkes varer uden erhvervmæssig karakter, der indføres af rejsende i deres personlige bagage inden for de fastsatte grænser for indrømmelse af toldfrihed (i øjeblikket 175 ECU) fra forordningens anvendelsesområde. Denne "tolerance" vil på den ene side kunne fremme en såkaldt "myretrafik" og på den anden side være et uegnet signal til rejsende og turister.
- 7.6. Kommissionen erkender, at der findes en sådan "myretrafik", men det ændrer intet ved princippet om, at beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder er begrænset til transaktioner af erhvervmæssig karakter, og Kommissionens tilgang er desuden i overensstemmelse med artikel 60 i ovennævnte aftale om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder. Desuden er begrebet "varer uden erhvervmæssig karakter" et relativt fleksibelt begreb, som sætter toldvæsenet i stand til at imødegå mange forskellige situationer. I denne forbindelse burde de talrige indgreb over for rejsende, som det fremgår af medlemsstaternes statistikker, kunne berolige de berørte erhvervskredse (se punkt 4 ovenfor og bilag 2), der viser, at toldvæsenet ikke er uden midler på dette område.
- 7.7. Kommissionen mener derfor, at artikel 10 bør forblive uændret.
- 7.8. For at vise en vis imødekommenhed over for de berørte erhvervskredse bør der træffes foranstaltninger i medlemsstaterne til, at der gøres større reklame for de gældende forskrifter for dermed at gøre rejsende, navnlig turister bevidst om problemet.

b) **Udelukkelse af parallelimport fra forordningens anvendelsesområde**

- 7.9. Erhvervslivet har længe krævet, at forordningen skal omfatte parallelimport, dvs. varer, som fremstilles med rettighedsindehaverens samtykke men som indføres uden hans samtykke.
- 7.10. Kommissionen har altid modsat sig dette. I tilfælde af parallelimport kan varerne ikke i streng forstand klassificeres som varemærkeforfalskede, idet varerne under overholdelse af eksportlandets lovgivning gør brug af en intellektuel ejendomsret. Desuden har indehaveren af en intellektuel ejendomsret i Fællesskabet mulighed for at modsætte sig indførsel i Fællesskabet, men det er ikke en pligt. Endvidere ville toldvæsenets opgave blive meget vanskelig, fordi varerne er helt identiske med varer, der indføres legalt. Kommissionen mener derfor ikke, at forordningen bør ændres på dette punkt.

c) **Afgifter og sikkerhed**

- 7.11. Ifølge forordningens bestemmelser kan medlemsstaterne til gengæld for den toldmæssige beskyttelse opkræve en afgift til dækning af administrationsudgifter i forbindelse med behandlingen af anmodningen og kan kræves, at der stil-

les en sikkerhed til dækning af deres eventuelle ansvar for skade og/eller eventuelle oplagringsudgifter.

- 7.12. I praksis er beløbet af afgifterne og sikkerheden meget forskellige fra medlemsstat til medlemsstat. Nogle erhvervskredse ønsker derfor, at disse forskellige beløb harmoniseres. Kommissionen mener ikke, at dette er nødvendigt. Den omstændighed, at beløbene i praksis er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat ændrer intet ved systemets funktion i henhold til forordningen. Skulle det vise sig, at disse beløb i en given medlemsstat er så store, at de har til virkning, at ingen indgiver anmodninger om toldmæssig beskyttelse, er Kommissionen naturligvis forpligtet til at reagere og træffe de nødvendige foranstaltninger over for den pågældende medlemsstat.

d) Udgifter ved tilintetgørelse af varer, om hvilke det er fastslået, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede

- 7.13. Der påløber ved tilintetgørelsen af varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer visse udgifter, som det fra medlemsstat til medlemsstat påhviler forskellige personer at betale. Der kan blive tale om bedrageren, varernes ejer, rettighedsindehaveren eller endog staten selv. I de fleste tilfælde er det dog den dommer, der tager stilling til varens karakter af varemærkeforfalsket eller piratkopieret vare, der udpeger den person eller den myndighed der skal påtage sig udgifterne til tilintetgørelse. Et af kravene fra de berørte erhvervskredse er derfor, at spørgsmålet behandles i selve forordningen, og at det bestemmes, hvem der skal betale.

- 7.14. Kommissionen mener, at man på dette område bør opretholde en vis smidighed, således at hver af medlemsstaterne kan søge den løsning, der bedst egner sig, men under alle omstændigheder skal varer, der er anerkendt som varemærkeforfalskede eller piratkopierede, forsvinde fra handelen.

e) Adgang til prøver

- 7.15. I den periode, hvor varernes er taget i bevaring, eller hvor deres frigivelse er suspenderet, kan toldvæsenet udtage stikprøver for at lette den videre procedure.
- 7.16. Flere organisationer, der repræsenterer rettighedsindehavere, har krævet en ændring af forordningen, således at toldvæsenet beføjes til at tilsende dem direkte en del af prøverne, hvorefter de lettere kan foretage deres egen ekspertundersøgelse.
- 7.17. Kommissionen mener, at medlemsstaterne bør overlades et vist råderum på området, og at det i medfør af medlemsstaternes egne retsregler bør bestemmes, hvilke midler der egner sig bedst, navnlig i tids- og omkostningshenseende, til at give rettighedsindehaverne mulighed for at undersøge de forvarede varer eller varer, hvis frigivelse er suspenderet. Kommissionen mener derfor ikke, at en ændring af forordningen på dette punkt er berettiget.

f) Sanktioner

- 7.18. Ifølge forordningens bestemmelser skal medlemsstaterne træffe sanktioner, når varer efter bevaring eller suspension af deres frigivelse anerkendes som varemærkeforfalskede eller piratkopierede. Ifølge artikel 5 i EF-traktaten og EF-Domstolens stående retspraksis skal disse sanktioner være effektive, forholdsmæssige og afskrækkende.
- 7.19. Nogle erhvervskredse har ønsket, at der fastlægges retningslinjer i forordningen for valget mellem administrative sanktioner og strafferetlige sanktioner, at der foretages en vis harmonisering med hensyn til den strafferetlige sanktion (fængsling, bøder ...), og endelig at der i hver medlemsstat skabes en overtrædelse af toldlovgivningen specifikt vedrørende varemærkeforfalskning og piratkopiering.
- 7.20. Hvad angår samtlige krav vedrørende strafferetlige sanktioner som sådanne, udgør traktatens artikel 113, som er retsgrundlaget for forordningen, ikke et egnet retsgrundlag.
- 7.21. Med hensyn til de administrative sanktioner mener Kommissionen, at de ikke er hensigtsmæssige i den foreliggende sag, idet de under ingen omstændigheder kan træde i stedet for strafferetlige sanktioner, om ikke for andet, så dog for at overholde bestemmelserne i artikel 61 i ovennævnte aftale om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, som kræver af de kontraherende parter, at der anvendes strafferetlige sanktioner.

8. Konklusion

- 8.1. Selv om de første statistiske resultater er meget opmuntrende, og de forbedringer, der er foretaget af den tidligere ordning i forordning (EØF) nr. 3842/86 gør, at ordningen i forordning (EF) nr. 3295/94 nu er operativ, bør den dog tilpasses yderligere til udviklingen i EF-forskrifterne vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder (indførelsen af et EF-varemærke), og toldvæsenets muligheder for indgreb bør udvides (udvidelse af forordningens anvendelsesområde til beskyttelse af patenter og samtlige toldmæssige situationer, som varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer kan befinde sig i).
- 8.2. Sådanne ændringer vil kunne bidrage til at styrke bekæmpelsen af bedrageri ved Fællesskabets ydre grænse, sikre en effektiv og ensartet anvendelse af EF-forskrifterne og sikre et samme beskyttelsesniveau for borgerne og de erhvervsdrivende i Fællesskabet, uanset hvor kontrollen foretages på toldområdet, og samtidig sikre den nødvendige smidighed i de internationale handelstransaktioner. Disse mål figurerer blandt dem, der er anført i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 210/97/EF af 19. december 1996 om vedtagelse af et handlingsprogram for toldvæsenet i Fællesskabet ("Told 2000")⁹.
- 8.3. Kommissionen foreslår hermed at ændre forordning (EF) nr. 3295/94 som angivet i bilag 1 til denne beretning.

---

⁹ EFT L 33 af 4.2.1997, s. 24.

Forslag til
Rådets forordning (EF)
om ændring af forordning (EF) nr. 3295/94
om foranstaltninger med henblik på at forbyde
overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel
og henførsel under en suspensionsprocedure af
varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

BEGRUNDELSE

Punkt 1 (titel)

Da det foreslås at udvide forordningens anvendelsesområde, er den nuværende titel ikke længere korrekt og bør tilpasses. Det er nødvendigt med en mere generel formulering.

Punkt 2 (artikel 1, stk. 1)

For at forbedre toldmyndighedernes muligheder for at gribe ind, bør de gives mulighed for at benytte forordningens bestemmelser til at gribe ind, dels når varer anbringes i en frizone eller på et frilager, dels når de befinder sig under toldopsyn i EF-toldkodeksens forstand, dvs. når de er ankommet til Fællesskabet. Toldmyndighederne kan således i medfør af forordningen pågribe mistænkelige varer, der er anbragt på steder og i lagerbygninger for midlertidigt oplag, indtil de gives en toldmæssig bestemmelse (overgang til fri omsætning, udførsel ...).

(artikel 1, stk. 2, litra a))

Under henvisning til de erfaringer, som toldmyndighederne har indhøstet i forbindelse med bekæmpelse af varer, som krænker en ophavsret, en beslægtet rettighed eller et mønster eller en model, forekommer det hensigtsmæssigt nu at udvide forordningens anvendelsesområde til beskyttelse af varepatenter og supplerende certifikater for beskyttelse af lægemidler og plantebeskyttelsesmidler. Der bør således indsættes et nyt led i dette stykke til at definere varemærkeforfalskede varer som også omfattende varer, der krænker varepatenter eller supplerende beskyttelsescertifikater; denne definition skal kun gælde i forbindelse med forordningens anvendelse.

(artikel 1, stk. 2, litra c))

Ændringen sigter mod at tilpasse definitionen af "rettighedsindehaveren" til udvidelsen af forordningens anvendelsesområde til beskyttelse af varepatenter og supplerende certifikater for beskyttelse af lægemidler og plantebeskyttelsesmidler.

(artikel 1, stk. 2, litra e))

Forslaget til ændring har også til formål at indføre en forenklet procedure for indgivelse af en anmodning om indgreb til fordel for indehavere af EF-varemærker, der er registreret ved kontoret for harmonisering på enhedsmarkedet (varemærker, mønstre og modeller) i Alicante. Dette nye litra har til formål at definere begrebet "EF-varemærke" med henvisning til den forordning, hvorved det er indført.

(artikel 1, stk. 2, litra f))

Af forståelighedshensyn bør det præciseres, at udtrykket "certifikat", som benyttes i forordningen, dækker supplerende certifikater for beskyttelse af lægemidler og plantebeskyttelsesmidler.

(artikel 1, stk. 3)

Med denne ændring tages der hensyn til udvidelsen af anvendelsesområdet for forordningen til beskyttelse af varepatenter og supplerende beskyttelsescertifikater, idet det præciseres, at forme

og skabeloner til fremstilling af varer, der krænker et varepatent eller et supplerende beskyttelsescertifikat, også betragtes som varemærkeforfalskede varer efter forordningen.

(artikel 1, stk. 4)

Med denne ændring tages der hensyn til udvidelsen af forordningens anvendelsesområde til beskyttelse af varepatenter og supplerende beskyttelsescertifikater, idet det præciseres, at udelukkelsen fra forordningens anvendelsesområde, bl.a. af varer, der er genstand for parallelimport, også gælder varer, der er omfattet af et varepatent eller et supplerende beskyttelsescertifikat.

Punkt 3 (artikel 2)

Varer, der anerkendes som varemærkeforfalskede eller piratkopierede, må ikke omsættes. Indførsel i Fællesskabet, overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel og henførsel under en toldsuspensionsprocedure er derfor forbudt. Eftersom toldmyndighederne kan gribe ind ved anbringelsen af varerne i frizoner og på frilagre, bør det, når det om sådanne varer er fastslået, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede, forbydes at anbringe dem i en frizone eller på et frilager.

Punkt 4 (artikel 3, stk. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993¹⁰ om EF-varemærker har været i kraft siden den 1. april 1996, og fysiske og juridiske personer kan efter en enhedsprocedure erhverve EF-varemærker, der nyder en ensartet beskyttelse og har virkning på hele Fællesskabets område.

Det vil nu være hensigtsmæssigt at drage konklusionerne med hensyn til toldmæssig beskyttelse af disse varemærker og indføre en forenklet procedure for anmodning om indgreb. Indehaveren af et EF-varemærke skal kunne indgive en enkelt anmodning om indgreb, som indgives i en medlemsstat og gælder i en eller flere medlemsstater.

(artikel 3, stk. 3)

Da EF-dækning ikke systematisk er nødvendigt, og da der i visse medlemsstater skal betales en afgift, bør den forenkledte anmodning om indgreb (EF-varemærker) ikke automatisk omfatte samtlige medlemsstater; det overlades til ansøgeren at angive, i hvilke medlemsstater der anmodes om indgreb. For desuden at lette anmodningerne vedrørende EF-varemærker bør der indføres standardformularer ved en forordning fra Kommissionens side med gennemførelsesbestemmelser.

(artikel 3, stk. 4)

Den medlemsstat, hvor anmodningen indgives, kan kræve betaling af en afgift til dækning af de administrationsudgifter, som behandlingen af anmodningen giver anledning til. I forbindelse med en enhedsanmodning om indgreb vedrørende et EF-varemærke vil de medlemsstater, som anmodningen gælder (med undtagelse af den medlemsstat, hvor anmodningen indgives) ikke længere kunne opkræve nogen afgift. Selv om afgørelsen om indgreb medfører udgifter for dem. Det bør derfor fastsættes, at disse medlemsstater kan opkræve en afgift hos ansøgeren eller dennes repræsentant til dækning af udgifter i forbindelse med en afgørelse om indgreb i en anden medlemsstat. Under alle omstændigheder skal afgiften stå i forhold til den ydede tjeneste.

---

¹⁰ EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1.

(artikel 3, stk. 5)

Når en afgørelse om indgreb vedrører et EF-varemærke, og den gælder i flere medlemsstater, bør det af forenklingshensyn fastsættes, at denne afgørelse har virkning i en identisk periode i hver af de berørte medlemsstater. For at tage hensyn til, at der generelt gælder mange forskellige perioder i medlemsstaterne, vil en periode på et år med mulighed for forlængelse en gang være en mellemløsning.

(artikel 3, stk. 9)

Af klarhedshensyn bør det præciseres i teksten, at anmodningerne om forlængelse skal behandles lige som de oprindelige anmodninger om indgreb.

Punkt 5 (artikel 5)

For at undgå, at en anmodning om indgreb indgives og behandles i flere medlemsstater, bør det fastsættes, at den medlemsstat, hvor anmodningen indgives, behandler anmodningen og derefter fremsender sin afgørelse om indgreb til de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater, hvor der ønskes toldmæssig beskyttelse. Disse medlemsstater er således bundet af den oprindelige afgørelse. De vil dog kunne udsætte dens gennemførelse, indtil der er betalt afgift og stillet sikkerhed, som eventuelt kan kræves i disse medlemsstater.

Punkt 6 (artikel 7, stk. 2)

Med denne ændring drages konsekvenserne af udvidelsen af forordningens anvendelsesområde til beskyttelse af varepatenter og supplerende beskyttelsescertifikater, idet det præciseres, at frigivelsen (eller frafald af bevaringen) af varer, der mistænkes for at krænke et varepatent eller et supplerende beskyttelsescertifikat, på visse betingelser kan indrømmes mod en sikkerhedsstillelse, samt på hvilke vilkår denne sikkerhedsstillelse frigives. Disse bestemmelser svarer overens med en forpligtelse i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder¹¹.

Punkt 7 (artikel 8, stk. 1)

Denne ændring er en følge af udvidelse af forordningens anvendelsesområde til beskyttelse af et varepatent eller et supplerende beskyttelsescertifikat. Herved gøres de regler, der allerede gælder for varer, om hvilke det er fastslået, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede, også gældende for varer, der anses for at krænke et varepatent eller et supplerende beskyttelsescertifikat.

Punkt 8 (artikel 9, stk. 1)

Reglerne om erstatning til indehaveren af en rettighed i tilfælde, hvor varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer unddrages et toldsteds kontrol, til trods for at der var udfærdiget en anmodning om toldmæssig beskyttelse, er et anliggende for den medlemsstat, hvor anmodningen er indgivet. Formålet med ændringen er at fastlægge beføjelserne i denne henseende for den medlemsstat, i hvilken varerne er blevet unddraget et toldsteds kontrol, når anmodningen om indgreb vedrører et EF-varemærke og dermed gælder for flere medlemsstater.

---

¹¹ Bilag I C; EFT L 336 af 23.12.1994, s. 213.

(artikel 9, stk. 2)

Reglerne om ansvar i tilfælde af skade forvoldt af de kompetente myndigheder inden for rammerne af deres indgreb i henhold til denne forordning henhører under den medlemsstats kompetence, i hvilken anmodningen er indgivet. Formålet med ændringen er at fastlægge beføjelserne i denne henseende for den medlemsstat, i hvilken skaden er forvoldt, når anmodningen om indgreb vedrører et EF-varemærke og dermed gælder for flere medlemsstater.

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
om ændring af forordning (EF) nr. 3295/94
om foranstaltninger med henblik på at forbyde
overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel
og henførsel under en suspensionsprocedure af
varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹²,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹³,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

I overensstemmelse med artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 3295/94¹⁵ bør man drage konklusionerne af de indhøstede erfaringer i de første år af forordningens anvendelse med henblik på at forbedre den måde, hvorpå den ordning, der derved er indført, fungerer;

omsætning af varemærkeforfalskede varer, der krænker varepatenter, eller når de vedrører varepatenter, krænker supplerende beskyttelsescertifikater for lægemidler som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92 af 18. juni 1992 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler¹⁶, ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, eller supplerende beskyttelsescertifikater for plantebeskyttelsesmidler som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1610/96 af 23. juli 1996 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for plantebeskyttelsesmidler¹⁷ påfører indhaverne af disse patenter alvorlig skade og udgør en illoyal og ulovlig handelsvirksomhed; det bør så vidt muligt forhindres, at sådanne varer bringes på markedet, og der bør til dette formål træffes foranstaltninger til effektivt at imødegå denne ulovlige virksomhed uden dermed at lægge hindringer i vejen for den lovlige frie handel; dette mål stemmer i øvrigt med den indsats, der gøres i samme henseende på internationalt plan;

for at gøre Fællesskabets ydre grænse fuldstændig uigennemtrængelige, bør toldmyndighederne sættes i stand til at imødegå alle toldmæssige situationer, i hvilke der kan befinde sig varemærkeforfalskede varer, piratkopierede varer og lignende varer; der bør derfor udstedes forbud mod deres overgang til fri omsætning i Fællesskabet eller deres henførsel under en toldsuspensionsprocedure, deres genudførsel samt deres anbringelse i frizone eller på frilager; desuden bør toldmyndighederne sættes i stand til at gribe ind på det stadium, hvor nævnte varer indføres i Fællesskabet;

---

¹² EFT

¹³ EFT

¹⁴ EFT

¹⁵ EFT L 341 af 30.12.1994, s. 8.

¹⁶ EFT L 182 af 2.7.1992, s. 1.

¹⁷ EFT L 198 af 8.8.1996, s. 30.

hvad angår suspensionsprocedurer, frizoner og frilagre, genudførsel, der kræver meddelelse, og midlertidig oplægning, griber toldmyndighederne kun ind, når de bliver opmærksomme på varer, der mistænkes for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede, i forbindelse med kontrol;

i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker¹⁸, ændret ved forordning (EF) nr. 3288/94¹⁹, er der indført en EF-ordning med varemærker, der giver deres indehavere ret til efter en enhedsprocedure at erhverve EF-varemærker, der nyder ensartet beskyttelse og er gyldige i hele Fællesskabet;

for at styrke fællesskabskarakteren af EF-varemærket bør den toldmæssige beskyttelse af dette mærke lettes på det administrative plan;

indehaverne af sådanne varemærker bør gives adgang til en ordning baseret på en enkelt afgørelse om indgreb, der træffes af den kompetente myndighed i en af medlemsstaterne, og som gælder for en eller flere andre medlemsstater;

for at sikre, at sådanne afgørelser anvendes ens i de berørte medlemsstater, bør der fastsættes en enkelt gyldighedsperiode for nævnte afgørelser -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 3295/94 foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

“Rådets forordning (EF) nr. 3295/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af visse foranstaltninger i forbindelse med indførsel i Fællesskabet og udførsel og genudførsel fra Fællesskabet af varer, der krænker visse intellektuelle ejendomsrettigheder”.

2) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Artikel 1, litra a), andet led, affattes således:

“- opdages ved en kontrol af varer under toldopsyn efter artikel 37 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92*, henført under en suspensionsprocedure efter artikel 84, stk. 1, litra a), i samme forordning, genudført efter meddelelse eller anbragt i en frizone eller på et toldoplæg efter artikel 166 i samme forordning.

* EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.”

b) Stk. 2 ændres således:

i) I litra a) indsættes som fjerde led:

“- varer, der i den medlemsstat, hvor anmodningen om toldmyndighedernes indgreb er indgivet, krænker et varepatent ifølge lovgivningen i denne medlemsstat eller et supplerende beskyttelsescertifikat som omhandlet i

¹⁸ EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1.

¹⁹ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 83.

Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92* eller Rådets forordning (EF) nr. 1610/96**.

* EFT L 182 af 2.7.1992, s. 1.

** EFT L 198 af 8.8.1996, s. 30.”

ii) Litra c) affattes således:

“c) rettighedsindehaver: indehaveren af et i litra a) omhandlet varemærke eller varepatent eller certifikat og/eller af en af de i litra b) omhandlede rettigheder og enhver anden person, der er bemyndiget til at benytte dette varemærke, varepatent, certifikat og/eller disse rettigheder, eller disses stedfortræder”.

iii) Som litra e) og f) indsættes:

“e) “EF-varemærke”: det varemærke, der er defineret i artikel 1 i forordning (EF) nr. 40/94*

“f) “certifikat: det supplerende beskyttelsescertifikat, der er omhandlet i forordning (EØF) nr. 1768/92 og forordning (EF) nr. 1610/96.

* EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1.”

c) Stk. 3 affattes således:

“3. Sidestillet med varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer er: enhver form eller skabelon, der er specielt bestemt eller tilpasset til fremstilling af et forfalsket varemærke eller en varemærkeforfalsket vare, til fremstilling af en vare, der krænker et varepatent eller certifikat, eller til fremstilling af en piratkopieret vare, forudsat at anvendelsen af disse forme eller skabeloner krænker rettighedsindehaverens rettigheder i henhold til lovgivningen i Fællesskabet eller i den medlemsstat, hvor toldmyndighederne er blevet anmodet om at gribe ind.”

d) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

“Denne forordning finder ikke anvendelse på varer, hvorpå der er anbragt et varemærke med varemærkeindehaverens samtykke, eller som er beskyttet ved et varepatent eller et certifikat, en ophavsret, en beslægtet rettighed eller en mønsterrettighed og er fremstillet med rettighedsindehaverens samtykke, men som uden dennes samtykke befinder sig i en af de i stk. 1, litra a), omhandlede situationer.”

3) Artikel 2 affattes således:

“Artikel 2

Det er forbudt at lade varer, om hvilke det efter proceduren i artikel 6 er fastslået, at de er varemærkeforfalskede eller piratkopierede, indføre i Fællesskabet, overgå til fri omsætning, udføre, genudføre, eller lade dem omfatte af suspensionsproceduren eller anbringe i frizone eller på frilager.”

4) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes som andet afsnit:

“Når ansøgeren er indehaver af et EF-varemærke, kan anmodningen foruden indgreb fra toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor anmodningen er indgivet, være rettet mod indgreb fra toldmyndighederne i en eller flere andre medlemsstater.”

b) Stk. 3 og 4 affattes således:

“3. Undtagen i tilfældet med de anmodninger, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, skal i anmodningen angives den periode, i hvilken toldmyndighedernes indgreb ønskes.

I de anmodninger, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, skal angives den eller de medlemsstater, i hvilke toldmyndighedernes indgreb ønskes.

4. Det kan kræves, at ansøgeren betaler en afgift til dækning af de administrative omkostninger ved behandlingen af anmodningen.

Det kan desuden kræves, at ansøgeren eller dennes stedfortræder i hver af de medlemsstater, hvor afgørelsen om efterkommelse af anmodningen gælder, betaler en afgift til dækning af omkostningerne ved gennemførelsen af afgørelsen.

Afgiftens størrelse skal stå i rimeligt forhold til den tjeneste, der ydes.”

c) I stk. 5 indsættes som tredje afsnit:

“Når en anmodning indgives i medfør af stk. 1, andet afsnit, fastsættes denne periode til et år og kan forlænges med et år på anmodning af rettighedsindehaveren af den tjenestegren, der har truffet den oprindelige afgørelse.”

d) Som stk. 9 indsættes:

“9. Bestemmelserne i stk. 1-8 finder tilsvarende anvendelse på forlængelsen af afgørelsen om den oprindelige anmodning.”

5) Artikel 5 affattes således:

“Artikel 5

1. Afgørelsen om at imødekomme en rettighedsindehavers anmodning meddeles straks de toldmyndigheder i den pågældende medlemsstat, som vil kunne blive berørt i forbindelse med de i anmodningen omhandlede varer, der mistænkes for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede.
2. Når anmodningen indgives i medfør af artikel 3, stk. 1, andet afsnit, finder artikel 250, første led, i forordning (EØF) nr. 2913/92 tilsvarende anvendelse på den afgørelse, hvorved anmodningen imødekommes, samt på afgørelser, hvorved den forlænges eller ophæves.

Den tjenestegren, der har truffet de pågældende afgørelser, fremsender en attesteret kopi heraf til tjenestegrenen hos den toldmyndighed i den eller de medlemsstater, i hvilke ansøgeren har anmodet om indgreb fra toldmyndighedernes side.

Modtagermedlemsstaten eller -medlemsstaterne anerkender straks modtagelsen af de i stk. 1 nævnte afgørelser.

Den i artikel 3, stk. 5, tredje afsnit, omhandlede periode løber fra datoen for vedtagelsen af den afgørelse, hvorved anmodningen imødekommes. De medlemsstater, som nævnte afgørelse er rettet til, kan udsætte dens gennemførelse, så længe den i artikel 3, stk. 4, andet afsnit, omhandlede afgift ikke er betalt, og den i artikel 3, stk. 6, omhandlede sikkerhed ikke er stillet.”

6) Artikel 7, stk. 2, affattes således:

“2. Når det drejer sig om varer, der mistænkes for at krænke varepatenter, certifikater eller en mønsterrettighed eller modelrettighed, kan varernes ejer, importør eller modtager opnå, at varerne frigives, eller at bevaringen frafalder, ved at stille sikkerhed på betingelse af, at:

- den i artikel 6, stk. 1, omhandlede toldmyndighed inden for den i stk. 1 nævnte frist er blevet underrettet om, at sagen er blevet forelagt for den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse om sagens realitet, og som er omhandlet i stk. 1
- den hertil beføjede myndighed ved udløbet af den nævnte frist ikke har truffet retsbevarende foranstaltninger, og
- alle toldformaliteter er blevet opfyldt.

Sikkerhedsstillelsen skal være tilstrækkelig til at beskytte rettighedsindehaverens interesser. Den er ikke til hinder for, at rettighedsindehaveren indbringer sagen for andre instanser. Hvis den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse om sagens realitet, har fået sagen forelagt på anden måde end på foranledning af indehaveren af varepatentet, certifikatet eller mønsterrettighedsindehaveren, frigives sikkerheden, såfremt han ikke gør brug af sin ret til at indbringe sagen for retten inden 20 arbejdsdage regnet fra den dag, hvor han modtog underretning om suspensionen af frigivelsen eller bevaringen. I tilfælde, hvor stk. 1, andet afsnit, finder anvendelse, kan denne frist forlænges til højst 30 arbejdsdage.”

7) I artikel 8, stk. 1, affattes indledningen således:

“Med forbehold af de øvrige retsmidler, der kan benyttes af rettighedsindehaveren, træffer medlemsstaterne de foranstaltninger, der er nødvendige, for at de kompetente myndigheder.”

8. Artikel 9, stk. 1 og 2, affattes således:

“1. Imødekommelse af en anmodning, der er affattet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, giver kun rettighedsindehaveren ret til erstatning i tilfælde af, at varemærkeforfalskede varer eller piratkopierede varer unddrages et toldsteds kontrol som følge af frigivelse eller manglende bevaringsforanstaltning, jf. artikel 6, stk. 1, på de betingelser, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvis anmodningen er indgivet,

eller hvor anmodningen er indgivet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, andet afsnit, på de betingelser, der er fastsat i den medlemsstat, hvor nævnte varer er unddraget et toldsteds kontrol.

2. En toldmyndigheds eller anden kompetent myndigheds udøvelse af den kompetence, som er tillagt den i forbindelse med bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering, kan kun i det omfang, det følger af lovgivningen i den medlemsstat, hvor anmodningen er indgivet, eller hvis anmodningen er indgivet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i det omfang, det følger af lovgivningen i den medlemsstat, hvor skaden er opstået, påføre disse ansvar over for personer, der er berørt af de i artikel 1, stk. 1, a) og artikel 4, nævnte indgreb, selv om de pågældende har lidt tab på grund af myndighedernes indgriben.”

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

BILAG 2

Antal indgreb siden den 1.7.1995

MEDLEMSSTAT:	2. halvår 1995	1. halvår 1996	2. halvår 1996	1. halvår 1997	I ALT
BELGIEN	17	28	40	42	127
DANMARK	39 heraf 34(P), 0(R)	23 heraf 17(P), 5(R)	48 heraf 18(P), 4(R)	29	139 heraf 69(P), 9 (R)
TYSKLAND	214 heraf 11 (P)	432 heraf 34 (P)	541 heraf 20 (P)	657 heraf 12(P), 347(R)	1844 heraf 77(P), 347(R)
SPANIEN	12 heraf 2(P), 2(R)	61 heraf 0(P), 10(R)	219 heraf 0(P), 127(R)	167 heraf 0(P), 104(R)	459 heraf 2(P), 243(R)
FRANKRIG	196 heraf 7(P), 159(R)	86 heraf 4(P), 23(R)	105 heraf 0(P), 23(R)	140 heraf 11(P), 60(R)	527 heraf 22(P), 265(R)
IRLAND	0	0	3	0	3
ITALIEN	5	21	18	27	71
LUXEMBOURG	0	8	6	4	18
NEDERLANDENE	IM	117 heraf 26(P), 54(R)	135 heraf 40(P), 61(R)	138 heraf 63(P), 46(R)	390 heraf 129(P), 161(R)
FINLAND	0	1	16	46 heraf 1(P), 12(R)	63 heraf 1(P), 12(R)
SVERIGE	0	0	0	5	5
FORENEDE KONGERIGE	65	137	108	177	487
I ALT	548 heraf 54(P), 161(R)	914 heraf 81(P), 92(R)	1239 heraf 78(P), 215(R)	1432 heraf 87(P), 569(R)	4133 heraf 300(P), 1037(R)

IM- = Ikke meddelt
P. = Postforsendelser
R.= Rejsende

**Antal indgreb efter varetype
siden den 1.7.1995**

Varetype	BE	DK	DE	ES	FR	IR	IT	LU	NL	FI	SV	UK	I alt
Beklædning	51	119	1215	123	305	1	24	1	195	44	5	330	2413
Fodtøj	4	0	52	26	20	0	4	0	5	9	0	0	120
Ure	12	6	79	234	99	0	1	1	49	0	0	25	506
Audiokassetter	0	0	122	1	1	0	0	0	3	0	0	0	127
Logoer, hænge- smykker, emblemer, etiketter, selvklæbende mærkater	1	0	13	2	3	0	4	0	12	2	0	33	70
Tasker	5	0	13	2	13	1	1	0	11	3	0	8	57
Reservedele til biler	0	0	18	0	4	0	1	0	0	0	0	0	23
Briller	5	2	5	9	19	0	0	0	6	1	0	1	48
Legetøj	3	1	47	4	9	0	6	0	0	1	0	8	79
Kasketter	12	0	56	34	19	1	2	0	22	1	0	8	155
Videospil	6	15	34	3	0	0	10	0	2	2	0	1	73
Mikropro- cessorer	2	0	8	0	0	0	0	0	12	0	0	3	25
CD'er	3	10	8	0	0	1	8	16	22	1	0	10	79
Videokassetter	2	1	15	1	0	1	0	0	1	0	0	0	21

KORT BEMÆRKNING

1. I den pågældende periode (juli 1995-juni 1997) blev der meddelt **4 133 indgreb**, heraf:

1844	⇒	DE	⇒	(44,6%)
527	⇒	FR	⇒	(12,7%)
487	⇒	UK	⇒	(11,7%)
459	⇒	ES	⇒	(11,1%)
390	⇒	NL	⇒	(9,4%)
139	⇒	DK	⇒	(3,3%)
127	⇒	BE	⇒	(3%)
71	⇒	IT	⇒	(1,7%)
63	⇒	FI	⇒	(1,5%)
18	⇒	LU		
5	⇒	SV		
3	⇒	IR		

2. Transaktionstype

Af de 4 133 indgreb:

300	⇒	postforsendelser (7,2%)
1037	⇒	rejsende (25%)

3. Varetype

Af de 4 133 indgreb:

2413	⇒	beklædning (hovedsagelig T-shirts, skjorter) jeans og sportsbeklædning (58,3%)
506	⇒	ure (12,2%)
155	⇒	kasketter (3,7%)
127	⇒	musikkassetter (3%)
120	⇒	fodtøj (2,9%)

NB:

- * 70 indgreb vedrørende **bomærker** (logoer, etiketter, selvkøbende mærkater, badges ...) (nyt siden forordning nr. 3295/94). Flertallet af indgrebene vedrørte store mængder bomærker. F.eks. i Det Forenede Kongerige:

20400 "Lacoste"-logoer den 07.05.1996

24500 "Versace"-logoer den 06.12.1995

60000 "Nike"-, "Ralph Lauren"-, "Yves Saint-Laurent"-etiketter
fra Pakistan den 17.10.1996

75000 "Levi's"-logoer, -knapper og -nitter den 05.10.1995

75000 "Ralph Lauren"- og "Yves St-Laurent"-etiketter fra
Tyrkiet den 14.03.97

79900 "Calvin Klein"-, "Timberland Ltd",
"Kickers" og "Ellesse" -etiketter fra Pakistan den 15.01.97.

- * 79 indgreb vedrørende **legetøj** (hovedsagelig modeller, bolde, plysfigurer osv.)

4. Fremtrædende sager

- * 800 000 "Bic"-kuglepenne den 15.11.96 (Belgien)
- * 483 000 "Clipper Flamagas"-lightere fra Hongkong den 27.05.97 (Spanien)
- * 150 000 "Bic"-kuglepenne fra Hongkong den 12.02.97 (Frankrig)
- * 144 000 "Christian Dior"-skjorter i september 1996 (Belgien)
- * I Luxembourg vedrørte indgrebene 140 000 CD'er
- * 135 000 "Disney"-pins fra Kina den 26.03.97 (Frankrig)
- * 129 000 varemærkeforfalskede kasketter fra diverse sportsfirmaer den 06.05.96 (Belgien)
- * 100 000 "Christian Dior"-skjorter bestemt for Rusland den 12.11.96 (Finland)
- * 87 000 "Disney"-tørklæder fra Korea den 22.07.96 (Frankrig)

- * 60 000 "Bugs Bunny"- og "Tweety"-nøgleringe ("Warner Bros") fra Kina den 26.09.96 (Tyskland)
- * 65 000 teddybjørne fra Kina den 01.10.96 (Frankrig)
- * 60 000 "Armani"-skjorter bestemt for Rusland den 23.01.97 (Finland)
- * 58 000 "Nike", "Armani", "W.Bros", "Disney", "Adidas", "Boy London", "Casio", "Levis", "Guess", "Coca" og "Ralph Lauren" ure fra Hongkong den 21.01.97 (Frankrig)
- * 55 000 "Walt Disney"-sæt fra Kina den 29.04.97 (Spanien)
- * 50 000 liter "Newman"-eau de toilette fra Algeriet den 24 juni 1996 (Frankrig)
- * 58 000 "Nokia", "Coca-cola", "Marlboro" og "Motorola"-lightere fra Kina (4. kvartal 1996) (Nederlandene)
- * 42 000 "Versace"-damesko bestemt for Rusland den 02.02.97 (Finland)
- * 41 000 "Armani"-skjorter bestemt for Rusland den 14.01.97 (Finland)
- * 37 000 "Nintento"-videospil fra Japan (indgrebsdato ikke meddelt) (Nederlandene)
- * 34 000 "Tweety"-nøgleringe fra Kina (2. halvår 1997) (Nederlandene)
- * 34 000 "Michael Jordan"-damesko bestemt for Rusland den 14.03.97 (Finland)
- * 33 000 "Smølf"-figurer bestemt for Frankrig den 11.04.97 (Belgien)
- * 33 000 "Reebok"-sko bestemt for Rusland den 03.01.97 (Finland)
- * 33 000 stk. "Calvin Klein"-undertøj fra USA den 24.07.96 (Spanien)
- * 32 000 "Nintento"-videospil bestemt for Rusland den 21.02.97 (Finland)
- * 30 000 par "Dunlop"-sokker fra Tyrkiet den 25.01.96 (Tyskland)
- * 28 000 fodbolde fra Pakistan den 10.11.96 (Tyskland)
- * 27 000 CD'er fra Israel (1. halvår 1996) (Italien)
- * 25 000 "Levi Strauss" og "Calvin Klein"-jeans fra Kina den 15.11.96 (Italien)
- * 24 000 CD'er fra Tjekkiet den 22.04.97 (Luxembourg)
- * 22 000 "Mattel"-ure fra Hongkong den 23.12.96 (Frankrig)

- * 22 000 "Walt Disney"-fingerringe fra Sydkorea bestemt for Polen den 26.05.97 (Belgien)
- * 21 000 "Levi's"-jeans den 23.08.96 (Belgien)
- * 21 000 "Happy Baron"-kasseroller (14 containere) i juli 1996 (Belgien)
- * 21 000 "Nintento"-videospil fra Hongkong i januar 1996 (Belgien)
- * 20 000 ure et 10 000 kasketter "Nike", "Filla" og "Boy London" fra USA i juni 1996 (Belgien)
- * 20 000 T-shirts (diverse mærker) fra Thailand i juni 1996 (Belgien)
- * 20 000 "Lewis" og "Diesel sweatshirts" den 06.11.96 (Belgien)
- * 19 000 "Walt Disney"-bolde fra Tjekkiet den 13.02.96 og endnu 15 000 andre den 24.09.96 (Tyskland)
- * 19 000 "Peugeot"-reservedele fra Taiwan den 29.03.96 (Frankrig)
- * 18 000 "Levi's"-jeans den 30.04.96 (Belgien)
- * 16 700 "Walt Disney"-bolde fra Taiwan den 21.05.96 (Spanien)
- * 16 000 "Nintendo"-videospil den 06.11.96 (Belgien)
- * 16 000 "FC Bayern"-fodbolde fra Pakistan den 11.11.96 (Tyskland)
- * 15 000 jeans et 3 000 skjorter "Calvin Klein" bestemt for Rusland den 24.01.97 (Finland)
- * 15 000 "Ray Ban"-briller fra Kina den 15.02.96 (Frankrig)
- * 15.000 "Ray Ban", "Sting" og "Police" briller fra Kina i april 1996 (Belgien)
- * 15 containere "Walt Disney"-keramikfigurer fra Kina bestemt for Frankrig i april 1997 (Belgien)
- * 8 indgreb i Tyskland vedrørende havenisser (175 stk.) (ophavsret eller mønstre og modeller alt efter indgreb)
- * 3 indgreb i Tyskland vedrørende 2 200 l vodka fra Letland.

5. Type toldprocedure og intellektuelle ejendomsrettighed

Bemærkning: Oplysninger herom foreligger først for Italien fra den 1.7.1995, Tyskland, Frankrig, Irland fra den 1.1.1996, Belgien fra den 1.1.1997 og Danmark, Spanien og Finland fra den 1.4.1997.

For de 2 165 berørte indgreb er situationen som følger:

1517	⇒	overgang til fri omsætning (70%)
383	⇒	ubehørig indførsel (17,6%)
190	⇒	genudførsel (8,7%)
64	⇒	henførsel under en tolsuspensionsprocedure (2,9%)
6	⇒	udførsel (0,2%)
1962	⇒	varemærker (90,6%)
206	⇒	ophavsret og beslægtede rettigheder (9,5%)
126	⇒	modeller og mønstre (5,8%)

6. De varemærkeforfalskede varers afsendelsesland

Af de 4 133 indgreb:

740	⇒	Polen	⇒	(17,9%)
724	⇒	Thailand	⇒	(17,5%)
497	⇒	Tyrkiet	⇒	(12%)
438	⇒	USA	⇒	(10,5%)
243	⇒	Hongkong	⇒	(5,8%)
195	⇒	Kina	⇒	(4,7%)
151	⇒	Tjekkiet	⇒	(3,6%)
98	⇒	Sydkorea	⇒	(2,3%)
53	⇒	Indonesien	⇒	(1,2%)
46	⇒	Taiwan	⇒	(1,1%)

Bemærkning

- I Tyskland vedrørte indgrebene i hovedsagen varer fra Polen, Tyrkiet og Tjekkiet.
- I Spanien vedrørte indgrebene hovedsagelig varer fra USA.

ISSN 0254-1459

KOM(98) 25 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

02 10 11

Katalognummer: CB-CO-98-028-DA-C

ISBN 92-78-30267-8

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2986 Luxembourg